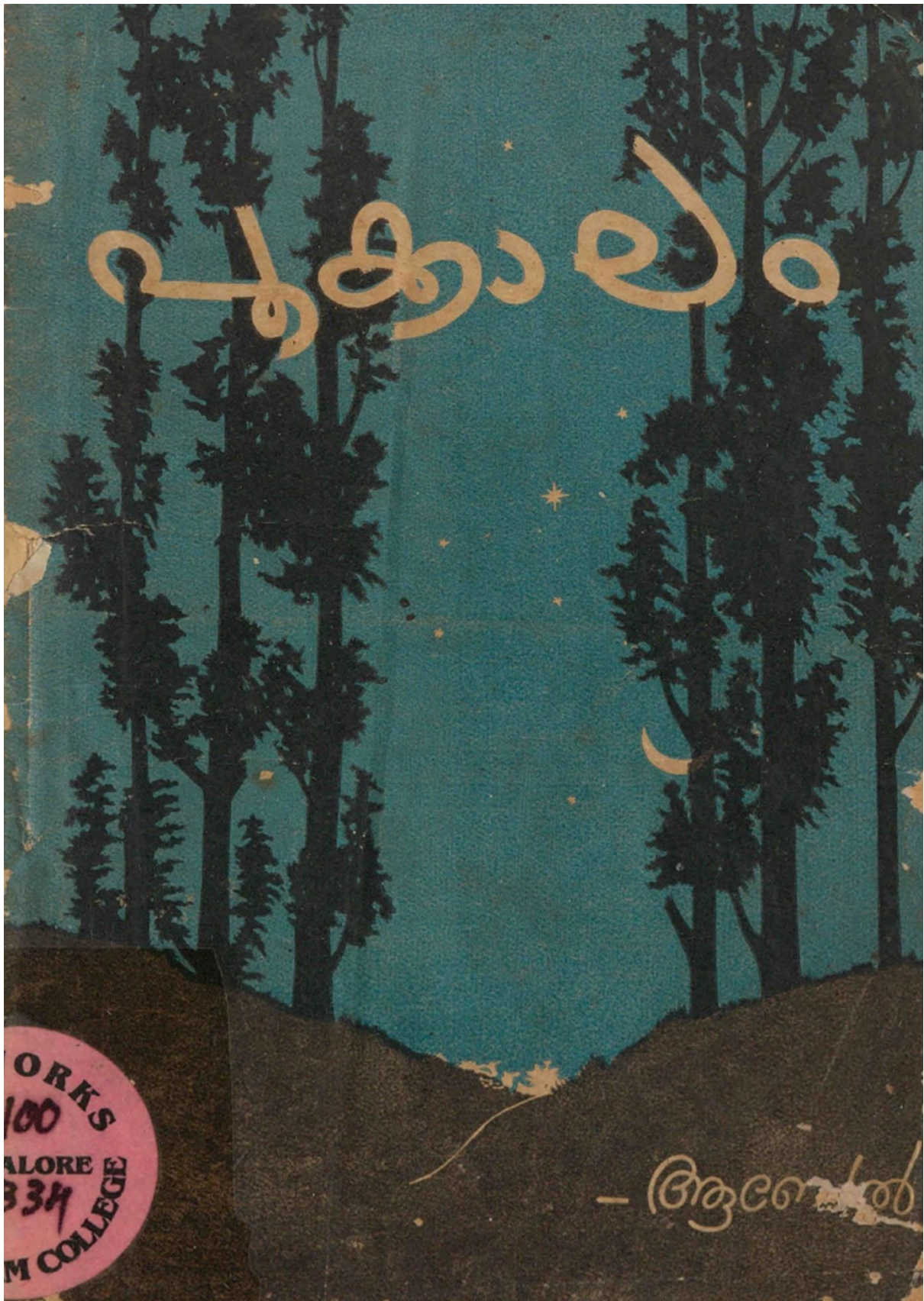

പുതിയ നിയമം

(മറിയ കീർത്തനങ്ങൾ)

From
Fr Abel T.O.C.B.

ഫാദർ ആബേൽ റി. ഒ. സി. ഡി.

All rights reserved

മുസം.

First Edition Copies 3000

NIHIL OBSTAT

Fr. WENCESLAUS T. O. C. D

Fr. COLUMBIERE T.O.C.D.

IMPRIMI POTEST:

V. Rev. Fr. MAURUS T. O. C. D.

Prior General

1—4—1953

IMPRIMATUR:

+ MATHEW KAVUKATT

Bp. of Changanacherry

7—4—1958

Cover design—Jose

St. Francis Sales' Press (Deepika) Kottayam. 1953

വിമലതയുതിരും പുത്തെന്നലായ് നി
വരൂവ്യാമാണീ.....P. 9

അ മു വ ഓ.

(ശ്രീ. മുട്ടത്തുവക്കി)

സംഗീതമാണ് മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ
ലായി ആകർഷിക്കുന്ന സുകുമാരകല. പാമ്പാട്ടിയുടെ കഴലു
ത്തുകേട്ട് മതിയെന്നി പത്തിവിടത്തി ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യു
ന്ന മുർഖൻ പാമ്പിനെ നാം കണ്ടിട്ടില്ല. മലഞ്ചെരുവിൽ
പുല്ലുവേരുന്ന കുന്നുകാലികൾ ഇടയച്ചെരുക്കന്റെ ഓടക്കര
പാട്ടുകേട്ടു ചെവി കൂർമ്പിച്ചു നർന്നിമേഷങ്ങളായി നിന്നു
പോകുന്നു.

“പാതിക്കണ്ണട ചിട്ടം പാതിവായ് തുറന്നിട്ടും

പാതിവെൺ പുപ്പുഞ്ചിരിപ്പാൽ മെയിൽ പകർന്നിട്ടും”

തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ശിശു അമ്മയുടെ താരാട്ടുകേട്ട് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുന്നു. നാട്ടിൻപുറത്തെ ചരൽനിറഞ്ഞ വളഞ്ഞ പാതയിലൂടെ നിശ്ശീമിനിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ കച്ചിനിറച്ച ചാക്കിന്മേൽ ചാരിയിരുന്ന് മുളിച്ചാട്ടുപാന്നടുവണ്ടിക്കാരന് കേൾക്കേണ്ട പ്രയാസങ്ങളും വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നു. ചക്രപ്പാട്ടിന്റെ അനിരൂപാശക്തിയിൽ പാടത്തുകെട്ടിനില്ക്കുന്നവെള്ളം സസന്തോഷം മാറിക്കൊടുക്കുന്നു. പുഞ്ചപ്പാടത്തു ഞാറുപരിച്ചുനടന്ന കറുത്ത കർക്കുകുമാരികളുടെ ഇമ്പമേറിയ ഗാനങ്ങൾ തീപോലത്തെ വെയിലിനെ കുളിർനിലാവായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. മുളംകാട്ടിലൂടെ മുളംവിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന തെക്കൻകാറ്റിലും, പ്രഭാതത്തിന് സ്വാഗതവും, സായംസന്ധ്യയ്ക്കു യാത്രാമംഗളവും നേരുന്ന പരവകുളിലും, പാറക്കെട്ടുകളിൽനിന്നു കുതിച്ചുചാടിപ്പുളിപ്പുണ്ടാക്കി കീഴ്വോട്ടുപാളുന്ന കാട്ടാറിലും, വസന്തപൂർവ്വങ്ങളെ വട്ടിടുന്ന ഭൂഗങ്ങളിലും, നക്ഷത്രങ്ങളിലും, ഏല്പാം സംഗീതത്തിന്റെ സത്ത് കലർന്നിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഇക്കാരായ ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹരതനെ അദ്ദേശ്യനായ ഏതോ ഒരു ഗായകന്റെ സംഗീതോപകരണമാണെന്നു

പൂക്കാലം

തോന്നു. അനശ്വരനായ ഒരു ഗാനത്തിന്റെ അലകൾ ഏ നീഭവിച്ചതാണ് ഈ പ്രവഞ്ചനെന്നു കാർതൈൽ പറയുന്നു.

ഹാ. ആഞ്ചലിന്റെ ഈ “പൂക്കാല”ത്തിൽ ഇരുപതോളം സുരഭില പുഷ്പങ്ങൾ വിടർന്നു നില്ക്കുന്നു. പൂക്കാലത്തിന്റെ ദേവതയായ പരിശുദ്ധ കന്യകാദേവിയുടെ തുഷ്പവടികളിൽ അദരപൂർവ്വം അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തിരുമുൽക്കാഴ്ചയാണ് ഈ ദോഹനപുഷ്പങ്ങൾ അത്രയും.

ഈ ഗാനങ്ങളിൽ പലതും ഇതിന്റെ രചയിതാവു തന്നെ പാടുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു ഊറിയൊരി ഊർങ്ങുന്ന മധുരിയുണ്ട് ഇവയിലെല്ലാം എന്ന് എന്നിങ്ങനെ ബോദ്ധ്യമായി. ഭാരതീയസംഗീത സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഹിന്ദി കരകൾക്കു മൂലം രാണിയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നാലുകെട്ടിൽതന്നെ കഴിയുന്ന കണ്ണാടകസംഗീതത്തിന് ഇടച്ചേരികളുടെയും കീച്ചേരികളുടെയും ഇടയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദിപ്പാട്ടുകളാണ് സാധാരണ ജനങ്ങളെ ഇന്ന് ഏറ്റവും അധികവും ആകർഷിക്കുന്നത്. “പൂക്കാല”ത്തിലെ പാട്ടുകളെല്ലാംതന്നെ ഹിന്ദിപ്പാട്ടിലുള്ളവയാണ്.

“പൂക്കാല”ത്തിലെ ഈ പാട്ടുകൾ മലയാളനാട്ടിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം അലതല്ലുന്ന ഒരു അടുത്ത ഭാവിയെ ഞാൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ഫാദർ ആഞ്ചലിന്റെ ഗാനങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അസൂയാർഹമായ പ്രചാരം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദേവാലയങ്ങളിലെ ഭക്തിനിർഭരമായ അന്തരീക്ഷത്തിന് ഫാദർ ആഞ്ചലിന്റെ ഗാനങ്ങൾ മാറുകൂട്ടുന്ന എന്നു സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രാഗത്തിന്റെ ശ്രാവ്യമാധുരിയോടു ഇണങ്ങിച്ചേരുന്ന സാഹിത്യസൗന്ദര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്; ഒരു പക്ഷെ അതുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകൾ എല്ലായിടത്തും സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും.

ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയിൽ അഭിപ്രീതിയരായ

പൂക്കാലം

കേരളീയരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ ത്രികാലപ്രാർത്ഥനകൾക്കുശേഷവും, പ്രത്യേകിച്ച്, ദൈവമാതാവിന്റേതായ മേയ് മാസത്തിലും, ദേവാലയങ്ങളിലും, ക്ഷേത്രദ്വാരകങ്ങളായ മലാഷ്വരാക്ഷേത്രങ്ങളിലും, സൊഡാലിറ്റികളുടെയും മറ്റും യോഗങ്ങളിലും, ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായി ആലപിക്കപ്പെടാവുന്നവയാണ് ഈ ഗാനങ്ങൾ. കേരളീയ കത്തോലിക്കഭവനങ്ങളിൽ ഈ ഗാനങ്ങളുടെ വീചികൾ ചിരകാലം അലയടിക്കും.

ജീവിതത്തിന്റെ കൊടുവെയിലിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന തണുത്ത കൊച്ചുകാറ്റുപോലെ പ്രിയങ്കരമാണ് ഈ പൂക്കാലം എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ പാട്ടുകൾ പാടുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അങ്ങനെയൊന്നെ തോന്നുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഇമ്മാതിരി അനേകമനോഹരമായ “പൂക്കാല”ങ്ങളെ വീരചിക്ഷവാൻ ഫാദർ ആഞ്ചലിന്റെ രൂപികയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുമാറുകയുണ്ടെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പു ക്കി ല് ലം.

ആരോമലാൾ

(ചോഡം ബാബുൽകാ. . . .)

അരിതാരണ്ഡ്രൂവിൽ നിന്നാരോഹണം
ചെയ്യുമാരോമലാൾ ഓ. . . നിൽചാരോമലാൾ

1. പാരം പരിശോഭകലരുന്ന കതിരോനൊളി
വെല്ലം മഹിമാവൊളി
തിങ്കൾപ്രഭേമണ്ഡം സുഷമാവിൻ
കിരണാങ്കരം! ദിവ്യകിരണാങ്കരം
അരിതാ

2. നീറുംനിരാലംബ്ബ നിശനീക്കി
വെളിവേകവാൻ —ദിവ്യവെളിവേകവാൻ
പ്രേമപൂർവ്വതയായ്വന്നൊരു മിന്നൽ
പ്രഭവീശിയ മേരിജഗദംബിക.
അരിതാ

3. പൊന്നിൻ മുടിമുടിയൊളിച്ചിനി
വിയഭാലയം കാത്തുവഴികാട്ടിടം
നല്ലോരുഷ്ണസ്യാ സുതയാംസു —
നരതാരകം — പാമ്പകുണിതാരകം.
അരിതാ

വൃക്കാലം

കടാക്ഷം

(അനന്തലയോളം . . .)

അണയുന്നസൂര്യനും അലയുന്നൊരാഴിയും
അവളുടെ അഗമം നോക്കിനിന്നു.
ഇനിയല്ല ഭൂമിയിൽ ഇനിയല്ല വാനിലും
ഇതിലും സുഹൃത്തുവേലവാംഗി
കരയറ സൗഭാഗ്യം കരിരിട്ട സൗഹൃദം
നിറയുന്ന സുന്ദരി ദിവ്യദേവി
പുളകം പുതഞ്ഞിട്ടും പുതുപുഷ്പവാഹിയാം
പുലരി, നിനക്കിതാ കൂപ്പുകൈകൾ.

വിരിയുന്ന ഭൂതയാഗിരിമേൽ സുധാംശുതാൻ
ചൊരിയുന്ന ശീതളരശ്മിയെങ്ങും
അവലംബഹീനന്മാർ അലയും നിരാശന്മാർ
അവരതിൻ ചുംബനമേറ്റിടുന്നു.
ഇനിയുടക്കണ്ണുകൾ നനയില്ല, താഴില്ല
ഇനിയും നിരാശരായ് കേഴുകില്ല.

അപ്പലും സുഖങ്ങളും വഴിയിൽ തടഞ്ഞിടാം.
നിമൽപോലെ ജീവിതം നീങ്ങുകല്ലി!
നിലയും പ്രതാപവും ചിരിയും പ്രഭാഭവും
നിലയറ നീക്കം മുണ്ടിനിലും
ക്ഷണികപ്രഭങ്ങളിൽ ക്ഷണമാസ്വദിച്ചു ഞാൻ
ക്ഷതമേറ്റു മാനീനി, ദിവ്യദേവി
ഇനിയെന്റെ വീഥിയിൽ വിനയംകലർന്നു ഞാൻ
വിധിപോലെ നീങ്ങുവാൻ നിൻകടാക്ഷം
സുരഭലാകദീപമേ, സുകുമാരതാരമേ,
സുഹൃത്തുവാംഗിണി, കൂപ്പുകൈകൾ.

പൂക്കാലം

വരൂ നീ.

(തങ്കക്കിനാക്കൾ...)

താരുണ്യതാരാ കസ്യം ചൂടി
വരും സുധാംശുവിതാരോ നീ
തേജോകരങ്ങൾ സുതരാം ചൂഴ്
പ്രഭാതസ്മൃതനിതാരോ നീ.

1. ജനനീര പങ്കിലായി, വളരും
നൈരാശ്യ ജലധിയിൽ മുഴുകി
ഉടനൊരു മഹിളാമാണിക്യമഴുകിൽ
കയം പൊന്തിവന്നു. ഹാ...

താരുണ്യ...

2. അഴകൊഴുകും സുരമാണീ, മഹിയിൽ
മായാത്ത പരിമള നിധിയേ,
വിമലതയുതിരും പുന്തെന്തലായ് നീ
വരൂ വേദാമാണീ. നീ...

താരുണ്യ...

3. വരമരുളും മഴവില്ലേ, നിറയും
പ്രത്യാശ മനുജരിൽ വിതറി
നിശയുടെയിരുളിൽ നീ ഹന്ന വിടരു
ചിരം ദ്വേതാനം. നീ...

താരുണ്യ...

പൂക്കൾ

സ്വർഗ്ഗാരോപണം.

(ഭാരത ഭാരതീയർ . . .)

ശ്രീയോഗേശ്വരീനവരീദളഭാരതേ
പൂജകനാ
ശ്രീമേരിയക്ഷയശരീരം
മേഘകടനയരവാനിഷ്.

1. പൂവനമുലാഭനീരളം
പൊജ്കസുരംവിരിയുന്നു
മേഘനഗാനം പാട വരുന്നു
സ്വർഗ്ഗോകസൈന്യം—വാനിഷ്
ശ്രീയോഗ
2. വിഷ്ണുപരിധിഭാരതമതിചിരം
ചെന്തളിരായ് വിടരുന്നു
ദൈവികഭൂവിഷ് കന്യകവിത്തം
താരതരംഗം!—വിത്തം
ശ്രീയോഗ
3. മൂവലകിര ശാന്തിചൊരിയം
ശ്രീകിരണവിജയോൽ
പാവനകീരേ, നന്ദസുതപുനം
സൗഭാഗ്യമേലും—നന്ദം
ശ്രീയോഗ

പൂക്കാലം

സാന്തപനം

(ലേജാമേരീടുത്തയേ...)

മേരീ നരാശ്രയം നീ, ദിവ്യ
വരദേ നരാശ്രയം നീ
അശ്വലാശി നീന്തി നീന്തി
മനുജൻ വലഞ്ഞുവെത്തു
തുണയേകി, നീദയാർദ്രം.

മേരീ

1. ജലദങ്ങൾ പോയ് മറഞ്ഞു
ജനസഞ്ചയം വലഞ്ഞു.
ഭൂവനം വരണ്ടുണങ്ങി
വൃഥയ്ക്കിൽ മനംകലങ്ങി
ഊഹയും ലതാദിയെല്ലാം
മൃതിയിൽ കവാടമാർന്നു.

മേരീ

2. ഉടനങ്ങു വിണ്ടലത്തിൽ
ഉയരുന്നു മേഘജാലം
മരിയാംബതൻപവിത്ര-
ചരണങ്ങളംബരത്തിൽ
മഴകോരി വീണുമോദം
മനുജനു തിങ്ങിനിന്നു.

മേരീ

3. കദനം കവിഞ്ഞിടുമ്പോൾ
നയനം നിറഞ്ഞിടുമ്പോൾ
അവലംബമുണ്ടുതന്നെ
അവനീതലത്തിലമ്മേ
ഇനിയെൻ സമാശ്രയം നീ
ഇനിയെൻ പ്രമോദവും നീ.

മേരീ

പൂക്കാലം

കൈത്തിരി

(ഗംകമസാനാ . . .)

വിമലവിനീതേ, മേരീ സുശീലേ. അ . .
ഭൂവിൻപ്രകാശം ഭൂവിൻപ്രഭമാദം.

1. വിനവനുവീശി വിഷ്ണുവരുതിങ്ങി—
വിടരുന്നു വിണ്ണിൻ നടുവിൽ പ്രസൂനം
വിമല . . .

2. വികലാശയങ്ങൾ വിരവിൽ വിരിഞ്ഞു
മഹിതാശയം നീ മഹിമേൽ ചൊരിഞ്ഞു.
വിമല . . .

3. ഹൃദയം കലങ്ങി കദനം മുഴങ്ങി—
നരനാശനലകും തിരി വന്നുപൊങ്ങി
വിമല . . .

4. നരകാലയം നിൻ നിഴൽനീങ്ങിടുമ്പോൾ
വിറകൊണ്ടിടുന്നു മറതേടിടുന്നു
വിമല . . .

പൂക്കാലം

ആരു നീ

(ഏറെ ദീർഘിതം ഒഴുച. . .)

ആരു നീ ചാരുതാരാമമേ,
ആരു നീ കന്യകാതാരമേ,
ആരു നീ പാവനാകാരമേ.

1. പൂമരം തേനിടും കാലമേ
പൂങ്കുയിൽ പാടിടും താളമേ,
പൂഞ്ചിരി തൂകിടും വാനമേ,
താഴ്ന്നവെച്ചെഴുതിടും മേഘമേ
മേരിയിൻ കീർത്തനം ചാർത്തുവിൻ
ആരു നീ . . .

2 പൂവനം ചൂടിടും കോരകം
സുപ്രഭാതാഭയിൽ കണ്ടു ഞാൻ
ഇന്നതാ സ്മനമായ് പൂതമം
തൂണും വീശിടുന്നത്തിയിൽ
കാമ്യമം പാവനജീവിതം!
ആരു നീ . . .

പൂക്കാലം

രാജപുത്രി

(മേരി കഹാനി . . .)

മേരിമനോരഞ്ജൻ, കന്യകാണീ
രാജാത്തമേ, എന്നാശ്രയം— മേരി...
മധുരിമയോലും സുഗുണവിശേഷാൽ
സംപൂരിതേ എൻനായികേ

മേരി. . .

സുതരാകുലരായ് കദനാംബുധിയിൽ
കനിവാർന്നുകരം നീയേകണം—നീയേകണം
സുധയുറിട്ടമങ്ങേ വീക്ഷണമെൻ
ചിരശാന്തിദമാനന്ദം
അഴലാഴിയിലും സുഖദായകം— അഴ...
ശാശ്വതഗേഹം ചേരുവതല്ലോ
സൗഭാഗ്യദം ബുധദീപമേ—

മേരി...

തവചരണയുഗം ഞാൻ പൂണരുകിലോ
നീ നൽകിട്ടാശാനിലയനവും
ഹാ! വാഴകുമാതാവേ
ഹാ! വാഴകാണീ നീ സന്തതം
വിനയേതുമൊതെൻ ജീവിതവും— വിന...
നീങ്ങിട്ടുവാനായ് നിൻവരമെന്മേൽ
കാരുണ്യപൂർവ്വം പെണ്ണ നീ

മേരി....

പൂക്കാലം

നാകാണി.

(ജീയബകുരാർക്കേ . . .)

പൊൽക്കരങ്ങൾ വീശിയും
മംഗളങ്ങൾ ചാത്തിയും
വെൽകവിണ്ണിൻ താരായ്
കന്യാമരിയാംബികേ—പൊൽ . . .

1. കല്പമുദയശാസനത ഭൂവിൽ
വന്നു വിരിഞ്ഞൊരു സൂനം നീ
വെയ്ചിലുരങ്ങേ ദിവ്യദളങ്ങൾ
ഭംഗമൊഴെ വിളങ്ങി.

പൊൽ . . .

2. പൊന്നുടി ചൂടും വനവരാണി
പുണ്ണിരിതുകും പൂക്കാവേ,
പാവനമാം നിൻ ജീവിതനാളം
മർത്യനാ മാർഗ്ഗണി ദീപം

പൊൽ . . .

3. കൂരിരുൾ തിങ്ങും രാവിലുരങ്ങേ
ചാണികളെൻ മഹിതാലംബം
സൽപഥമെന്നും പിൻതുടരാനും
നിൻ വരമെൻ ചിരദീപം.

പൊൽ . . .

പൂക്കാലം

കണ്ണൂർ.

(തോന്നിടുമോ കണ്ണൂർ . . .)

തുവുകയോ കണ്ണൂർ
മരണാകുലയായ് നീ കേഴുകയോ
താഴുകയോ മേരീ
വ്യഥയാഴിയിലേവം കാൽവരിയിൽ

1. ദൈവസുന്ദര പരമാർത്ഥനായ് കൊട്ടം—
വെയ് ലിലാശ്രയഹീനൻ
ശാന്തിജഗത്തിനു നൽകുവതിനായ്
സ്വയമഖിലം ബലിയേകി—ഹാ . . .

തുവുകയോ . . .

2. “ഏന്തിദം സുതനെ നീ വെടിഞ്ഞേമോ
വെന്തിട്ടും മിഴിനീരിൽ”
കാൽവരിലയിൽ സുതനുടെ നിനദം
മനമുരുകും പ്രിയനാദം—ഹാ . . .

തുവുകയോ . . .

3. “പൂത്തിയായ് സകല”മെന്ന ചൊന്നതാ
നന്ദനൻ മൃതിയാർന്നു
കൂരിരുളെങ്ങും നിറയുകയായി
സവിധമതാ മരിയാംബ—ഹാ . . .

തുവുകയോ . . .

പൂക്കാലം

മിന്നൽക്കൊടി.

(ഏതുമ്പം സെമുഹഞ്ചത്)

ജയമരിയാംബിദേ, ജയരാജാംബിദേ
കുതിരിൻസുതയേ, കരമകണമെ
ദിവ്യമധുരാലയം സ്വർഗ്ഗരാജാലയം
വരമകണമെ വരദായികയേ

1. നാദകുശൻവരന്നു നരനാകവാൻ
മർത്ത്യനവലഞ്ചായ് നിത്യസങ്കാശമായ്
മേരിസമലംകൃതംദേഹമരുളുന്നിതാ
കരുണാനിലയംവിജയാങ്കുരമേ.

ജയ

2. പാദാബ്ജം മനോജ്ഞപുണരാംഭുദോ
ഭവുകന്യാംബിദേ ഗുണസമ്പൂരിതേ
മർത്ത്യനഭീമാനമേ ദിവ്യതരുണീമണേ
വരമകണമെ ദിവ്യമേരിട്ടുവാൻ

ജയ

3. സ്വർഭൂലോകം തുറന്നുപുരുശാന്തിദം
നവ്യസുവിശേഷവാഹിനിവരദായിനി-ദിവ്യവര
മിന്നൽപ്രഭോലഭവ വന്നുവിനമരറുവാൻ.
വിരദാലയമേ, ജഗദാശ്രയമേ.

ജയ

പൂക്കാലം.

വനമലർ

(ഓ ഷമുപനംകെ...)

ഓ വിമലമനോഹരി സുരാധിരാണീ
മേരി, വിരാജിതവനാത്തകാന്തി—മേരി. . .

തോരാതനിശം വിനകൾ വിളയ്ക്കും
ഭൂവിതിലാശംകിരണം തൂകി
ഓ ശാപമേററ ഭൂവിപര സുഖമണവാൻ
താവകസുതനെ നീ ബലിയരുളി
ആത്മജരിൽ കൃപനിറഞ്ഞ നാഥ—മേരി. . .

വിനയെഴുമുലകിൽ ചിരമഭിമാനം
പാപവിഹീനേ, നാകമനോജ്ഞ,—വിന. .
പരിമളമരുളിന മധുരിത ജീവൻ
വിടരണമതിലിളവിരാജ്യമാവാൻ
പാവനമലരേ, വികാസമാനം. മേരി. . .

പൂക്കൾ

അംബിക

(ആയതാ . . .)

അംബികേ, അംബികേ, അംബികേ
പാവനകന്യാദേവി, അംബികേ . . .

1. സകലേശ്വര ഭൂവിൽ
നരനായ് പിറന്നുകൊൾവാൻ
മരിച്ചു, മനോഹരിനിൻ
മഹനീയ സൗമനസ്യം.
അതിലല്ലി മർത്യജീവൻ
അതുലം പ്രകാശമാർന്നു?
അതിലല്ലി വീണ്ടിടത്തോ—
രവനീതലം പുകഴ്ന്നു?

അംബികേ

2. പരിശാന്തി വായ് മറഞ്ഞു
പരസൗഹൃദം കുറഞ്ഞു
പകയും കലാപവാളും
പടയും വരന്നു പാരിൽ
അനവദ്യശാന്തി വീശി
അണയുന്നടൻ വിയത്തിൽ
അതുലാഭവാർത്തിട്ടുപൊ—
ന്നണിതാരമാര്യദേവി.

അംബികേ

3. അലയാഴിശാന്തമായി
പെരുമാരുതൻ മറഞ്ഞു

പൂക്കാലം

ദൂതിയിൻകരം വിരിഞ്ഞു
മനുജക്കും തെളിഞ്ഞു
മരിയോദയം നവീനം
യുഗമെന്നെ തീർത്തിട്ടു
ക്ഷിതിവാസഭാക്ഷിചിനിമേൽ
വിരിയം പ്രശാന്തിനിലയം.

അഞ്ചിരുക

ആശ്രയം.

(സുഹാനിരാത്)

നിതാഞ്ഞ ഭൂവിനാശ്രയം
ശ്രീമേരീ, നിൻകടാക്ഷം
വിനാശം വിരിയുമുഴിയിൽ
ശ്രീമേരീ, നിൻകടാക്ഷം.

നിരാശാവലയമാന്റിട്ടും
നരാവലയിലഞ്ചിരുക
പ്രകാശം വിരവിൽവീശണം
ചിരംകദനമോചകം.
ജഗാഞ്ചേ, കരിശിലാത്തജൻ
നേടിയോരീസുരങ്ങൾ—
വെയ്ലിലും വിരിഞ്ഞുവിലസുവാൻ
വെയ്ലിലും . . .
തോരാതെ നൽകനിൻവരം
തോരാതെ
വിരാജമാനഭഗഹൃതിൽ
അണയുവോളംഞ്ചിരുക

വിനാശം . . .

പ്രകാശം

ഉദയം

(ഓളർജാനെ വാലേ . . .)

ഓ മേരി ബന്ധുരാംഗീ
ശ്രീയാളുമാർദ്ദീപം— ഓ. . .

1. കാലംതികഞ്ഞു കനച്ചാ
സ്മനംവിരിഞ്ഞു മിന്നി
വാസന്തികോപഹാരം
വാനം തുളഞ്ഞിറങ്ങി
ഓ മേരി. . .

2. നൈശാന്ധകാരമെങ്ങും
തിങ്ങുന്ന ചേറ്റുരേമിൽ
ശാന്തിപ്രഭാകരങ്ങൾ
നീ താൻ കനിഞ്ഞുവീശി
ഓ മേരി. . .

3. ആനന്ദദഹാസം
തുകുന്നനിൻമുഖാബ്ജം
താഴ്ന്നൊരന്തരംഗം
താങ്ങുന്നമങ്ങിടാതെ
ഓ മേരി. . .

4. ദേഹാവിൽപ്രഭാതരംഗം
ഭൂവിൽകൃപാവരങ്ങൾ
കനച്ചാമണ കളങ്കം
കാണാത്ത നീയുദിക്കെ
ഓ മേരി. . .

പുരുഷം

നായിക

(മുരളീവാലേ . . .)

അവനീനാഥം, മരിയാബിദേ
വരനിരതുകുന്ന തുളുമ്പലമേ. ഓ . . .

1. പ്രിയമേരുമബിദേ നിൻ
പദതാരിലെന്റെ ചെറുകുസുമാവലി
ആനന്ദമോട്ടു കാഴ്ചയേകുന്നിതാ— കാഴ്ച . . .
ദിവ്യശരീരസുകിടുകെൻ കന്യാബിദേ
ദിവ്യകന്യാബിദേ

അവനീ. . .

2. ധരയാം സമുദ്രമേലേ
അവലംബമറവകു വഴികാട്ടി നീ
നാഥം, കനിഞ്ഞുനിന്റെ കരപല്ലവം—ദിവ്യ. . .
കരയേറുവാൻ സുതർക്കരണാനപിതം
നിത്യമരുളേണമേ.

അവനീ. . .

3. കുറുമുളളതിങ്ങിടുന്ന
വിവിനാത്തരത്തിലാളം വനിനീർസുമം
അനവദ്യസുന്ദരാം സുരഭീസുഖം—ദിവ്യ. . .
പകരണൊരബിദേ നിൻ ചരണാംബുജം
മുക്കിനരനേകണം

അവനീ. . .

പൂക്കാലം

നവജീവൻ

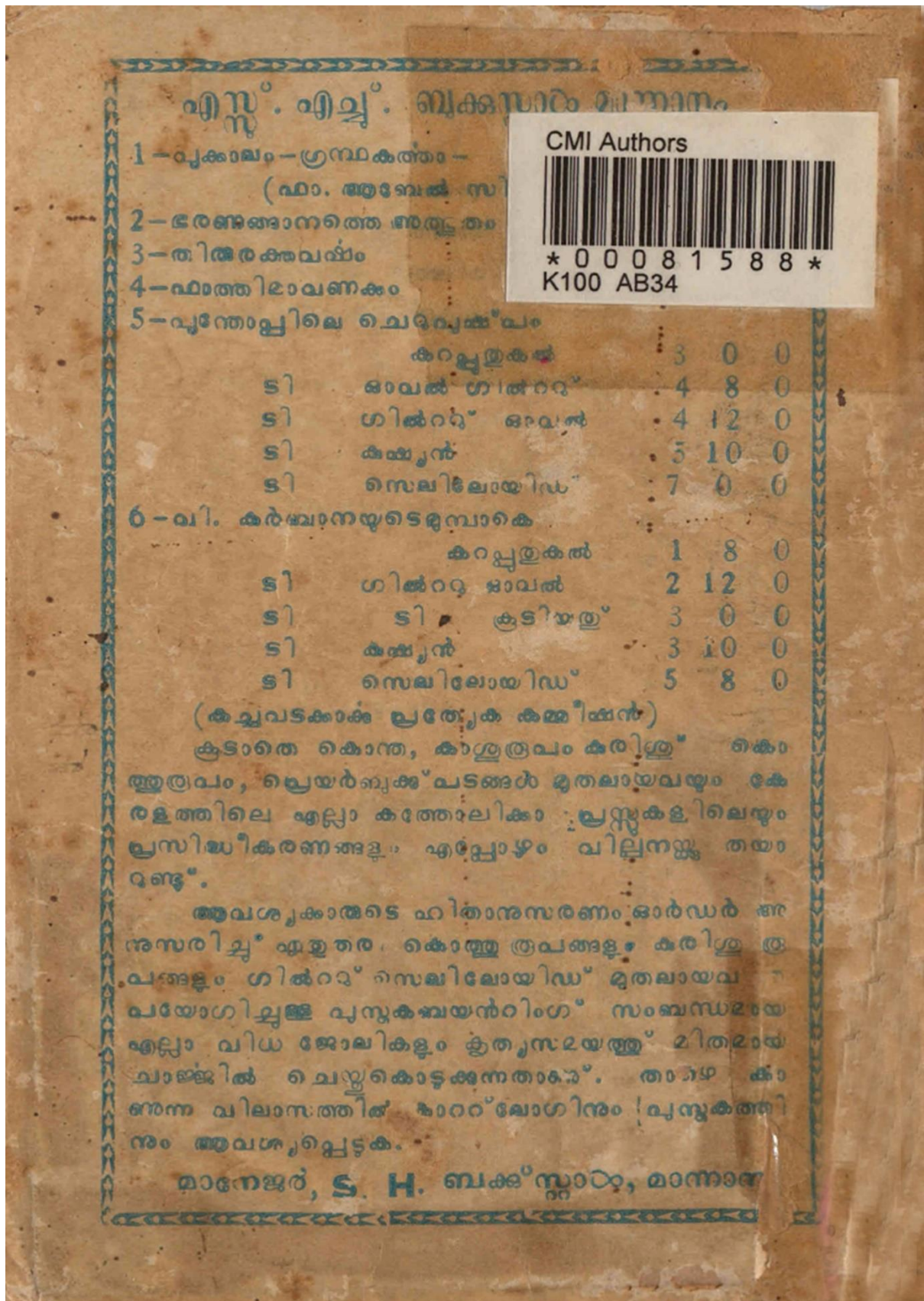
(അമ്പിളിയമ്മാവാ)

1. കന്യക മാതാവേ, വിരിഞ്ഞിടം
പുണ്യപ്രസൂനമേ, നിൻ
നാകസൗരഭ്യമെങ്ങും പ്രശാന്തമാ—
മന്തരിക്ഷം ചമച്ചു.
2. ആരുനിൻ ദിവ്യദാനം, മനോഹരീ,
വണ്ണിച്ചു തീർത്തുകൊള്ളും?
ആരുനിൻ ചാരരൂപം ചായങ്ങളിൽ
ചാലിച്ചു ചേർത്തുകൊള്ളും?
3. കല്പമഷ്ടമേശിടാത്ത ദിവ്യോന്മുഖ—
നേത്രങ്ങൾമാത്രമല്ലോ
സൃഷ്ടംവാണിൻഗുണങ്ങൾ സമഗ്രമായ്
കാണുന്നു നിമ്മലാഭം.
4. പാരിനാനന്ദമേകം സുധാകരി
മേരിനിൻ ഭവുനാമം
ആരിലും ജാതമാക്കും നിരങ്കുശം—
മാർച്ചചിന്താതരംഗം.
5. കാറുകുളുപമേലും വിഹാസസം
ചീറ്റുന്ന വന്മരുത്തം
കല്ലോലമലതിങ്ങും സമുദ്രവും
സംശാന്തമായിട്ടു.

പൂക്കാലം

6. നീറുന്നൊരന്തരംഗം, നിരാശരായ്
നീങ്ങുന്ന ജീവിതങ്ങൾ
മേരി, നിൻ പുഞ്ചിരിപ്പൂവിളിനൊരു
നവ്യജീവൻ പുണർന്നു.
7. സായാഹ്നരായിട്ടുവോൾ, അജയ്യമാ—
മന്ധകാരം വരുത്തുവാൾ
വാത്സല്യമേറുമേങ്ങ കരങ്ങളിൽ
വീണൊന്നൻ വിശ്രമിക്കും.

**A digital archive of Christian Art, Books,
Manuscripts & Manuals, Imagery Literature and Music.**

Support Our Ongoing Projects

- Marggam Digital Library of Christianity in India.
 - Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
 - Christian Arts / Music Iconography.
-

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA
www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of
knowledge, on Art, Literature and Music of about
thirty million Christians in India